

SANĀKSIM AR SAVIEM TUVAJIEM, UZKLĀSIM BALTUS GALDAUTUS UN SVINĒSIM SVĒTKUS. JO LIELAS DIENAS IR JĀSVIN. PAR TO, KA MĒS ESAM!

Kāpēc Baltā galdauta svētki?

Aiz 1918. g. 18. novembra, 1990. gada 4. maijs ir varbūt otrā visnozīmīgākā diena Latvijas vēsturē. Bez 18. novembra iespējams, ka Latvija nebūtu tikusi dibināta! Bez 4. maija, iespējams, ka Latvija nebūtu tikusi atjaunota! Protams, ka pirms un pēc abiem šiem datumiem ir arī citi datumi, kuŗos notika daudzas cīņas un pūles, kas veda uz neatkarību un uz atjaunošanu, bet gadskārtējai svinēšanai mēs izraugām tikai tos nozīmīgākos. Tāpat kā mēs izvēlamies bērnam katru gadu atzīmēt dzimšanas dienu, bet ne pirmo zobu vai pirmo soli.

Ar 1990. gada 4. maija Latvijas PSR Augstākās Padomes Deklarāciju par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu tika atjaunota 1922. gadā pieņemtā Latvijas Republikas Satversme. Šī deklarācija pasludināja 1940. gada 17. jūnija PSRS militāro agresiju par starptautisku noziegumu un atjaunoja Latvijas Republikas suverenitāti.

Baltā galdauta svētku mērķis ir iedibināt un stiprināt pērn iesāktu tradīciju 4. maijā cilvēkiem pulcēties pie viena galdā ģimenes, draugu, kaimiņu vai kopienas lokā, kopīgi radot svētku sajūtu un apzināti svinot

savas valsts esību un godinot tos, kuŗi palīdzējuši to radīt un nosargāt. Baltā galdauta svētki atgādinās to, ka Latvijas Republikas neatkarības atjaunošana – Latvijas valsts otrā dzimšanas diena, bija rezultāts konkrētu cilvēku neatlaidīgai rīcībai, drosmei un uzdrīkstēšanās.

Ar šī gada 4. maiju oficiāli sāksies Latvijas valsts simtgades svinības, kas kopumā ilgs veselus piecus gadus.

Jānis Čecīņš

4. MAIJĀ

Sidnejas Latviešu Namā plkst. 12.00 Baltā galdauta pusdienas un plkst. 19.00 svētku groziņvakars.

Adelaides Latviešu Nama mazažā zālē no plkst. 18.00 Baltā galdauta groziņvakars.

6. MAIJĀ

Brisbanes Latviešu namā plkst. 14.00 Baltā galdauta svētki ar groziņiem.

Tālavā plkst. 11.00 Baltā galdauta svētki.

Latvijas pilsonībā uzņem pasaulslaveno mākslinieku Mihailu Barišņikovu

Jaunais Latvijas pilsonis Mihails Borišņikovs. Foto: Ieva Čtka, LETA.

Latvijas pilsonībā uzņemtais, Rīgā dzimušais pasaulslavenais baletdejojājs Mihails Barišņikovs, saņemot pasi, sirsnīgu uzrunu nolasīja latviešu valodā, kurā, kā viņš pats atzina, nebija runājis vairāk nekā 50 gadus. Viņš sacīja, ka ir lieliski atgriezies bērnības zemē ne kā svešiniekam, bet kā savējam.

Saņemot aicinājumu kļūt par pilsoni, "mana sirds notrīsēja", domājot, ka varu atgriezties bērnībā "ne vairs kā cilvēks no malas, bet kā savējais", sacīja Barišņikovs.

"Ticiet man, es Ņujorkā jutos kā mājās; kad pienāks laiks beigt šīs zemes gaitas, es gribētu, lai tas notiek Ņujorkā. Tomēr kad saņēmu aicinājumu pieņemt pilsonību, mana sirds notrīsēja, es nodomāju - cik gan lieliski būtu atgriezties bērnībā ne vairs kā cilvēkam no malas, bet kā savējam, apmeklēt mātes kapu, godināt tos, ko mīlēju un cienīju, kad biju bērns, staigāt pa Jūrmalas liedaga smiltīm vai Vecrīgas bruģi," sacīja Barišņikovs.

"Rīga mani nostādīja uz kājām gan tiešā, gan pārnestā nozīmē, par to esmu pateicīgs; pateicos cilvēkiem, kas šeit dzīvojuši, visiem maniem pedagogiem, klasesbiedriem, operas un baleta māksliniekiem, visiem māksliniekiem, kas atstājuši dziļus nospiedumus manā bērnības dvēselē un atmiņās, nekad neesmu to aizmirsis," sacīja Barišņikovs.

Savu uzrunu baletdejojājs nolasīja krieviski, un kas pēc viņa vārdiem, vienmēr viņam saistījās ar Baltiju.

Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas priekšsēdētājs Ilmārs Latkovskis (Nacionālās apvienība) pases pasniegšanas ceremonijā pauda, ka tas ir nozīmīgs notikums Latvijai un arī pilsonības prestižam, bet aiz šī ārējā spožuma ir iekšējais dziļums, ko sajūt gan Latvija, gan pats Barišņikovs.

Savukārt Saeimas priekšsēdētājas biedre Inese Lībiņa-Egnere ("Vienotība") pastāstīja, ka tad, kad deputāti rosināja piešķirt Barišņikovam pilsonību, bija pārliecība par atbalstu, bet šodien pierādījās, ka šis atbalsts ir vienbalsīgs. Viņam arī uzdāvināja Latvijas karogu kā

Vācija varētu aizdot Lietuvai tās Neatkarības akta oriģinālu

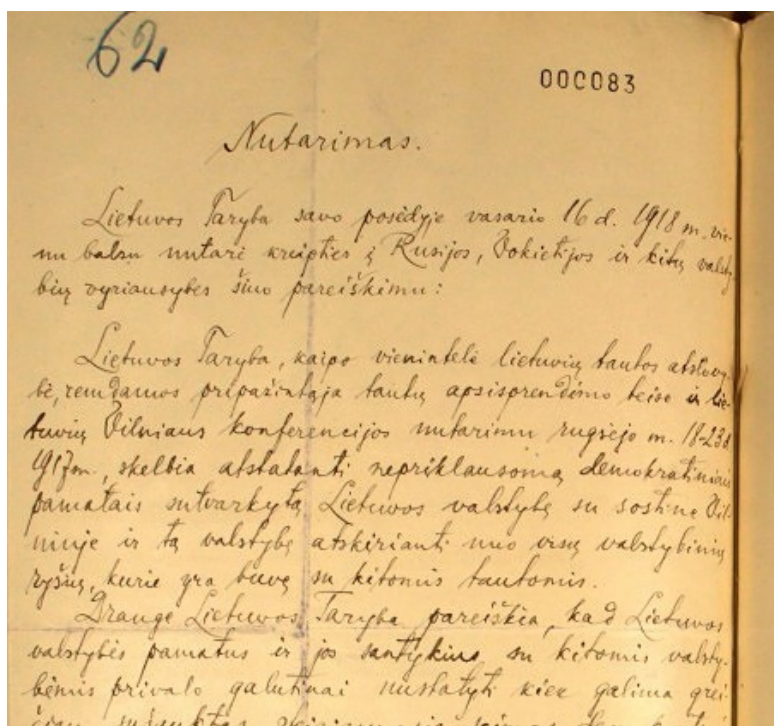

Foto: REUTERS/Scanpix.

Vācija varētu uz gadu aizdot Lietuvai šogad Berlīnē diplomātiskajā arhīvā atrasto 1918. gada 16. februārī pieņemto Lietuvas Neatkarības akta oriģinālu, bet ne atdot to pavisam, paziņojis Vācijas Federālo arhīvu prezidents Mihaels Hollmans. Lietuvas ārlietu ministrs Lins Linkevičs aicinājis nepiešķirt šim viedoklim pārāk lielu nozīmi, norādīdams, ka sarunas ar Vācijas valdību šai jautājumā pašlaik norisinās gludi.

1918. gada 16. februārī Lietuvas nacionālās atmodas tēva Jona Basanaviča vadītā Lietuvas Padome Viļņā parakstīja dokumentu, kurā pasludināja, ka Lietuva atjauno neatkarīgu, uz demokrātiskiem pamatiem balstītu valsti ar galvaspilsētu Viļņā un norobežojas no visām valstiskajām saitēm, kādas tai

jebkad bijušas ar citām tautām. Domājams, ka dokuments tika parakstīts vairākos eksemplāros, bet līdz pat pēdējam laikam neviena tā oriģināla atrašanās vieta nebija zināma. Ar roku rakstīto dokumentu latviešu valodā un tā tulkojumu vācu valodā ar 20 parakstiem marta beigās Vācijas Ārlietu ministrijas arhīvā Berlīnē atrada Kauņas Vītauta Dižā universitātes profesors Ļudis Mažīlis. Pēc Hollmana teiktā, Vācija labi apzinās, ko šis dokuments nozīmē Lietuvai, un Ārlietu ministrijas arhīvs to apliecinājis, nekavējoties nododot Lietuvas rīcībā augstākās kvalitātes reprodukciju. Vācijas atsūtītā Neatkarības akta faksimils šobrīd izlikts apskatei Lietuvas Nacionālajā Martīna Mažvīda bibliotēkā.

Latvijas Avīze

(Turpinājums 8. lpp.)